

„Nech tvoje srdce nelipne na pominateľných veciach.“

Nech tvoje srdce nelipne na pominateľných veciach: napodobňuj Krista, ktorý sa pre nás stal chudobným a nemal kde ani hlavu skloniť. – Pros ho, aby ti uprostred sveta umožnil skutočné, neobmedzené odpútanie sa. (Vyhňa, 523)

30. január

Sme normálni ľudia, obyčajní kresťania, vrhnutí do víru života v spoločnosti a Pán nás chce mať svätých a apoštolských práve v našom pracovnom prostredí, chce, aby sme sa posväcovali svojou prácou, aby sme posväcovali túto prácu a pomáhali, aby sa ňou aj iní posvätili. Verte, že práve tu na vás čaká Boh, ako Otec, ako Priateľ. A myslite aj na to, že vašou zodpovednou prácou, okrem toho, že sa ňou živíte, priamo podporujete rozvoj spoločnosti, uľahčujete bremená iným ľuďom a podopierate toľko dobrých diel na miestnej i svetovej úrovni, v prospech ľudí a národov, ktorým sa tak dobre nedarí.

Keď sa správame normálne – ako naši blížni – a s nadprirodzeným zmyslom, nerobíme viac ako len to, že nasledujeme príklad Krista, pravého Boha a pravého človeka. Všimnite si, že celý jeho život je dokonale prirodzený. Žije plné tri

desaťročia bez toho, aby vzbudzoval pozornosť, ako obyčajný remeselník, a vo svojej dedine je známy ako syn tesára. Takisto počas jeho verejného účinkovania nevidíme nič zvláštneho ani výstredného, čo by rušilo. Bol obklopený priateľmi rovnako ako ktokoľvek z jeho spoluobčanov a svojím správaním sa od nich nijako neodlišoval. Až tak, že Judáš si na to, aby ho označil, potreboval dohodnúť nejaké znamenie: „*Koho pobožkám, to je on...*“ Na Ježišovi nebolo nič nápadného. Veľmi ma dojíma toto obyčajné správanie nášho Učiteľa, ktorý žil ako každý iný človek. (Boží priatelia, 120-121)
